

Dálka - Spálený, Petr

1. Tak jsme spolu sedeli i když nám barman zhas
měl v očích dálku a zastavil se čas
a my v džinu s tonikem si mlčky pili dál,
dálku, dálku to co prožil a co znal
dálkou jeho život osud psal.

2. Když se narodil, tak snad sudiček pár,
dalo mu dálku ten svůj danajskej dar.
Co se za ní nachodil a dálky nahledal
dálka, ta dálka kde je všech všude se ptal,
dálku nikdo neznal, tak šel dál.

R: Byl u ní párkrát blízko, v srdcích žen,
ale potom místo dálky pouta cítil, musel ven
je to stejný prokletí, jako stíhat vlastní stín
dálka, dálka jako balón odletí
z dálky jsou i krásy objetí.

3. A tak jsme pili dál ten svůj džin v toniku
já zas na baru se dal, sám nikam odnikud.
Už mi zase připíjel jen můj odraz zrcadel
s dálkou, s dálkou co já sám v očích měl
dálku bohu dík i bohužel.